

MANTVÆ DVCATVS.

599

Eo inde profligato, varios habuit Regulos, Corregios, Scaligeros, Atestinos, Vicecomites, Galeatos, Sforzes, Gallos denique, quibuscum saepe de Vrbis dominatu certavit Pontifex Romanus, qui ope & auxilio Caroli V. Imperatoris, Gallis tota Italia pulsis, rerum solus deinceps in urbe potius est. Hodie suos habet Duces, quorum primus a P. M. institutus est Petrus Aloysius Farnesius Paulli III P. M. filius, quo crudeliter intra biennium cælo, subrogatus est Octavius filius, eque defuncto Alexander, Belgicæ Gubernator: cui mortuo successit ante aliquot annos Filius. Ceterum Parma, Strab. Ptol. in Aemelia via, quinque ab Apennino P. M. Nomen illi ab Amne Parma: ex aliorum mente, quod 'Parma', hoc est, breve scutum referat. Aedificiis est splendida, plateis ornata rectis largisque; rebus ad vitam necessariis adfluens. Incolarum nobilitate, civiumque frequentia celebris situ est admodum plano: Cœlo summe salubri: adeo ut Plin. Parmensis tradat, tres quidem annos cxx, duos vero cxxx vixisse. Eam neque hyems, neque aestans adfligit. Castrum habet munitissimum, Principum & inlustrium Faniliarum Palatia non pauca. In foro satis amplio, Fons pulcherrimus: & Templum ad imitationem S. P. Romani exstructum: Campana tribus imposita columnis: Turris persimilis Bononiensi, Separatur ab suis Suburbis fluvio cognomine, Episcopatus floret titulo. Incolæ venusti, nobiles, Martii, animosi, genio ingenioque præstantes. Duce cum Parma habet vetusta & nobilis civitas Placentia; Ptol. aliisque Πλανετια, vulgo Piacenza. Iuxta Padum, a quo distat circiter M. P. jacet, loco per ameno; agrorum bonitate, Civiumque claritate superbiens. Muri novi sunt: Propugnacula ampla, Munitiones insignes. Episcopatus gaudet titulo. Gymnasium habet omnium disciplinarum. Vrbis ager Vini, Olei, Fruimenti, omnisque generis Fructuum fertilissimus est, propter copiam aquarum; multos habens fontes, fluvios, rivulos, pascuis irrigandis facientes.

Mantuæ Ducatus.

Ducatus Mantua nomen habet ab urbe Mantua. Huius Imperium prima fuit penes Tuscos, Vrbis Regio. auctores: hinc penes Gallos Cenomanos: post quos Romani rerum ibi sunt potiti. Maximam sub Tri- umviratu cladem tulit. Quum enim Cremona victoribus diripienda esset concessa, propter vicinitatem Imperium maiorum. mangam Agri sui partem amisit. Hinc Virgilius. Mantua vob misera nimium vicina Cremona. Successerunt Romanis Goths, & Langbardi: quibus profligatis. Vrbs ad Imperatorum potestatem est retracta, carurus labante, in libertatem se cum multis aliis vindicavit, quam obtinuit, donec ab Othono II. Imp. Theodoaldo Comiti Canossano donaretur. Subrogatus illi Bonifacius Filius; eque sine mascula prole defuncto Beatrix conjux, cum Mathilde filia, quæ Mantuam summopere ampliavit. Vrbs Mantua, Strab. & Ptol. hodie Mantoa. Initium Vrbis ponunt varii varie. Quidquid sit, antiquissima ipsi est origo. Posita est in medio Paludum, quas Minci, ex Lacu Benaco egressus, creat, nec nisi Pontibus, qui eximii admodum, aditum: hinc ob naturam loci munitissimis Italæ concensenda. Amplia est, & magnifice publicis privatisque ædificiis ornata, rectisque plateis decora.

S ff iij

HACTENUS